

Nr. 19, men da der var indløbet en Feiltagelse i Udvalgets Betænkning, er den senere omdeelt paa et nyt Blad Nr. 19, betegnet „Sidste Aftryk“, hvilket Blad saaledes er det rette.

Dagsordenen for næste Møde, der vil blive afholdt imorgen Kl. 1, vil være:

1) Valg af 5 Medlemmer til et Udvalg angaaende:

Forslag til Lov om Ansøgnings og Klagers Affattelse og Indsendelse m. v.

2) Første Behandling af:

Forslag til Lov om Ordningen af nogle særegne Fæsteforhold.

3) Første Behandling af:

Forslag til Lov om private Veies Istandsættelse og Vedligeholdelse.

Mødet hævet Kl. 11.

Fem og Tyvende Møde.

Tirsdagen den 4de November Kl. 1.

Forhandlingsprotokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Forinden vi gaar til Dagsordenen, skal jeg meddele, at der er omdeelt: „Forslag til Lov, angaaende Forandring i Lov om Søneringen af 19de Februar 1861“, saaledes som det er vedtaget ved 3die Behandling i Landstinget den 3die November 1862.

Efter Dagsordenen vilde den første Sag være: Valg af 5 Medlemmer til et Udvalg angaaende: „Forslag til Lov om Ansøgnings og Klagers Affattelse og Indsendelse m. v.“; men da den ærede Indenrigsminister ønsker at forlade Thinget, saasnart Forhandlingerne tilslude det, vil der i Forventning af, at Thinget Intet derimod har at indvende, først blive at foretage:

Første Behandling af „Forslag til Lov om Ordningen af nogle særegne Fæsteforhold“. (Lovforslaget findes i Uhang A., Spalte 1087 fg.)

Den ærede Forslagsstiller har Ordet.

J. N. Hansen: For Dieblisset skal jeg henholde mig til, hvad jeg hittede ved Lovens Indbringelse.

Indenrigsministeren: Den Skikkelse, hvori Forslaget i denne Session foreligger, er ikke lidet forskjellig fra den, som det tidligere har havt, og under hvilken jeg ikke kunde Andet end bestemt modsætte mig det. Det var dengang stillet som en Fæstefløsnings, og det forekom mig, at det ikke gik an at foretage den stykkevis, efterat man har udtømt eller meget nær udtømt de Forhold, hvor Staten tillige staaer i et Slags privatretligt Forhold og saaledes kan fyldestgjøre Duffet om at fremme Selveiendom uden egentlig at træde op mellem to Parter. Sagen er nu stillet saaledes, at det er et Slags Sameie — rigtignok ikke Sameie i egentlig Forstand, thi selve Lovforslaget udtaler, at den Ene eier Bygningerne og den Anden Jorden —; men det er dog et indviklet Forhold, som skal afløses, og Forskrifterne i denne Henseende ere noget forskellige fra dem, der gjælde for Evangsæstefløsnings. Magtet Sagen nu stiller sig paa den Maade, at jeg fra dette Standpunkt ikke kan erklære mig derimod, skal jeg dog bemærke, at det i Realiteten er saaledes, at disse Forhold kun eksistere paa et eneste Gods. Der blev i sidste Session nævnt nogle enkelte andre Tilfælde, hvor noget lignende fandt Sted; men det erkjendes dog vistnok af Alle, at dette kun er et Lovforslag for Samsøes Vedkommende og kun der vil have praktisk Betydning; og jeg troer ikke, at jeg nærmere behøver at motivere, at denne Omstændighed er temmelig uheldig. Jeg har strax, da den forrige Session sluttede, fundet en Berettigelse i Forhandlingerne om denne Sag til at henvende mig til Besidderen af Grevskabet Samsø og foreslå ham saa varmt og indstændig, som jeg kunde, i hvilken Grad det ogsaa var i hans Interesse at faae dette Forhold afløst paa saadan Maade, at Offent-